

سندروم تونل کارپال چیست؟

سندروم تونل کارپ یک عارضه‌ی شایع در مچ و کف دست است که در اثر فشار به عصب میانی یا مدیان در کانال مچ دست بوجود می‌آید و می‌تواند حرکات دست را مختل کند. سندروم تونل کارپ یا کانال مچ دست بیماری است که به علت فشار به عصب مدیان هنگام عبور از درون تونل مچ دست ایجاد میشود.

عصب مدیان یک عصب حسی و حرکتی است. این عصب مسئول حس دادن به انگشتان شست و سبابه و میانی و نیمی از انگشت انگشتری و حس کف دست و شصت است.

گاهی اوقات بنا به عللی بطور مثال وجود یک تومور یا کیست در درون کانال یا بد جوش خوردن یک شکستگی مچ دست یا تورم تاندون‌ها یا خم کننده انگشتان و غلاف اطراف آنها فضای درونی این کانال تنگ و سبب ایجاد فشار روی عصب مدیان میشود..

گاهی تاندون‌ها میتوانند به علت حرکات مکرر و مداوم مچ دست و انگشتان متورم شوند. کارهایی مانند تایپ زیاد و یا استفاده زیاد از پیانو میتوانند موجب بروز علائم سندروم کانال کارپ شوند

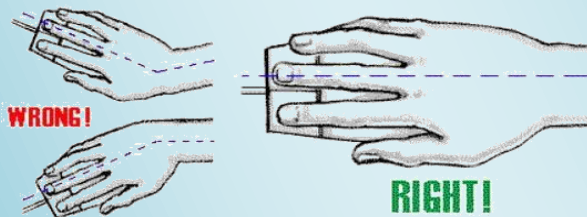
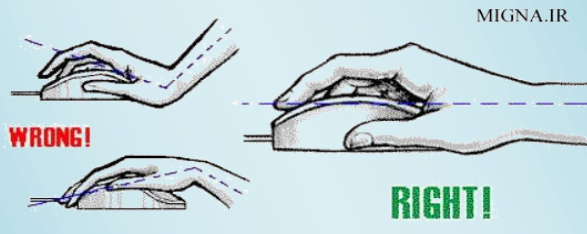
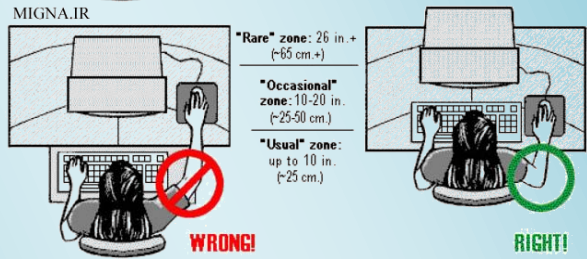
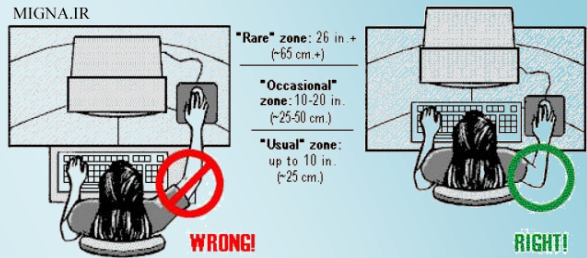
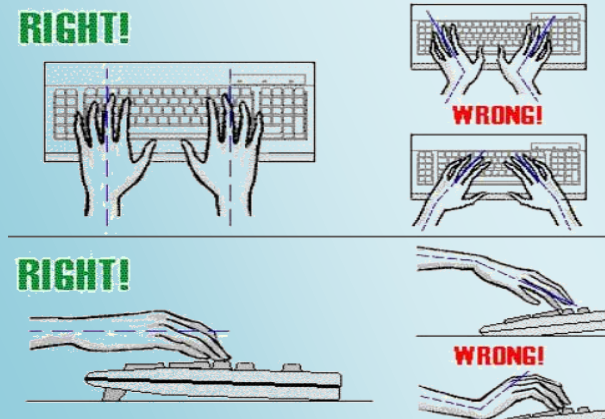
گاهی اوقات تورم تاندون‌ها و غلاف آنها به علت تغییرات هورمونی است که در دوران بارداری یا یائسگی برای بیمار ایجاد میشود.

علائم سندروم تونل کارپال

علائم این بیماری عبارتست از سوزن سوزن شدن، گزگز و بی‌حسی در نوک انگشتان. این علائم بیشتر در انگشتان اشاره و میانی ظاهر می‌شود و در ابتدا بدنبال فعالیت ایجاد میگردد اما بتدریج در هنگام استراحت نیز حس می‌شود. علائم سندروم کانال کارپ تشدید علائم در شب‌ها است. بیمار چند ساعت بعد از شروع خواب با احساس بی‌حسی و گزگز انگشتان از خواب بلند می‌شود و با تکان دادن مچ دست و چند بار مشت و باز کردن انگشتان بتدریج علائم برطرف می‌شود. علائم دیگر بیماری عبارتند از: گزگز انگشتان هنگام مکالمه با تلفن وقتی با دست گوشی تلفن را در دست می‌گیرند و هنگام گرفتن چادر با دست در زیر چانه

با پیشرفت بیماری به علت کم شدن حس نوک انگشتان بخصوص در انگشتان سبابه و شست فرد در برداشتن اجسام سبک و ظریف دچار مشکل شده و اشیاء از دست وی میافتند

نحوه صحیح پوزیشن مچ دست در هنگام کار با کامپیوتر

درمان سندروم تونل کارپ

در مراحل اولیه بیماری، استفاده کردن از مچ بند طبی که با داشتن یک آتل فلزی محکم در درون آن باعث بیحرکتی نسبی مچ دست می‌شود به درمان کمک میکند در صورتیکه بیمار به این روش درمانی پاسخ مناسبی نداد پزشک معالج با استفاده از تزریق کورتیکواستروئید در درون کانال کارپ سعی در کاهش تورم درونی آن و درمان بیماری میکند. تزریق در داخل کانل کارپ ممکن است همراه با یک دوره

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی خراسان
واحد آموزش پرستاری بیمارستان سوانح شهید کامیاب

سندرم تونل کارپال

Migna.ir

تهیه و تنظیم: زهرا قندهاری مطلق

کد پمفلت : Nu:57\1	سال تهیه: زمستان ۹۴
گروه هدف: بیماران - کارکنان	بازنگری : پاییز ۹۵

منبع : سایت ایران ارتوپد- ویکی پدیای انگلیسی

زیادی درست شده و حتی این بافت اضافه ممکن است از سطح پوست برجسته تر شود. ایجاد این بافت میتواند موجب محدودیت حرکتی در مچ دست و یا چسبیدن تاندون ها و عصب مدیان به هم شود. که در این صورت ممکن است بیمار نیاز به انجام جراحی مجدد داشته باشد.

مشکلات حسی : ممکن است بعد از جراحی ، بیمار در پوست دست و انگشتان احساس سوزن سوزن شدن بکند. این مشکل معمولا خود بخود و بعد از مدتی خوب میشود.

ضعف مچ دست : در چند ماه اول بعد از جراحی ممکن است قدرت مشت کردن در مچ دست قدری کاهش میابد ولی این وضعیت معمولا بعد از گذشت ۴-۲ ماه بهبود میابد

قطع ناکامل رباط : گاهی اوقات در حین جراحی بخصوص جراحی بسته با آندوسکوپ ممکن است جراح نتواند رباط عرضی مچ دست را بطور کامل باز کند. در این موارد ممکن است فشار بر روی عصب مدیان کاملا رفع نشده و علائم بیمار بعد از جراحی هم باقی بماند. در این موارد ممکن است نیاز شود تا جراحی مجددا انجام گردد.

نرمش ها و پیشگیری:

گچ گیری باشد. در صورتیکه این درمان هم موثر واقع نشود پزشک از عمل جراحی استفاده میکند. در عمل جراحی رباط عرضی مچ دست پاره میشود تا به این وسیله فشار درون کانال مچ دستی کاهش یابد. این عمل جراحی را میتوان به صورت باز و با شکاف دادن پوست و با به روش آندوسکوپی انجام داد. در روش آندوسکوپی لوله ای از طریق شکاف کوچکی در مچ دست به زیر پوست فرستاده شده و از طریق آن رباط عرضی مچ دست شکاف داده میشود. در صورت عدم درمان مناسب و به موقع این بیماری، بتدریج فشار بر روی عصب میانی بیشتر شده و در نهایت باعث بروز عوارض غیر قابل برگشت می شود

عوارض جراحی :

عوارض بیهوشی : این عوارض میتواند بصورت حساسیت به داروهای بیهوشی یا بیحسی و یا مشکلاتی برای ریه یا قلب باشد

عفونت : عفونت میتواند در محل شکاف جراحی ایجاد شود. بروز علائمی مانند درد مچ دست که با داروی مسکن بهبود نمیابد، ترشح بدبو از محل زخم جراحی، گرما و قرمزی و تورم در محل زخم جراحی، خروج خون روشن از محل زخم و یا تب و لرز میتوانند نشانه عفونت باشند. با دیدن این علائم باید در اسرع وقت به پزشک معالج مراجعه کرد

حساسیت در محل زخم جراحی : بعضی بیماران تا ماهها بعد از جراحی از درد و حساسیت در پوست محل جراحی شاکی هستند. این حساسیت معمولا در شش ماه اول بعد از جراحی بتدریج از بین میرود

ایجاد بافت اضافه : گاهی اوقات در محل جراحی بافت اضافه